

[Første næstformand.]

slag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold).
Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks tiltrædelse af konventionen om begrænsning af statsløshed af 30. august 1961.

(Beslutningsforslag nr. B 20. Fremsat 11/11 76).

Forslaget sattes til forhandling.

Erik Andersen (S):

Jeg kan på vegne af samtlige partier med undtagelse af venstresocialisterne give tilslutning til, at folketinget meddeler dette samtykke til, at Danmark tiltræder den i FN i 1961 vedtagne konvention om begrænsning af statsløshed.

Et enkelt af partierne har dog ønsket oplysning om, hvorvidt Sverige og Norge har taget noget forbehold med hensyn til artikel 8. Hvis udenrigsministeren kan besvare dette tilfredsstillende, finder intet af partierne anledning til at underkaste beslutningsforslaget udvalgsbehandling ud fra den betragtning, at vi jo ikke kan lave om på konventionen, og at den danske lovgivning er ændret, så den passer til den omhandlede konvention.

Steen Folke (VS):

Det er klart, at også venstresocialisterne har sympati for det generelle indhold i denne konvention. Vi vil naturligvis gerne være med til at give personer, som ellers ville blive statsløse, bedre muligheder for at få et statsborgerskab, og da det er hovedsigtet med konventionen, kan vi sige, at det kan vi uden forbehold tilslutte os.

Når jeg alligevel tager ordet og måske nok mener, at det kan blive nødvendigt med et udvalgsarbejde, så er det, fordi jeg ønsker klarlagt, hvad der ligger i den danske regerings holdning til artikel 8 i konventionen og specielt § 3 i artikel 8. Det er jo omtalt i bemærkningerne under nr. 5 og 6, men for mig står det ikke aldeles klart, hvad indholdet i den danske regerings holdning reelt er.

Problemet er jo, at artikel 8 i konventionen

opererer med visse muligheder for at fratage folk, der har fået statsborgerskab, dette statsborgerskab. Der er nogle paragraffer, der siger på situationer, hvor man måske ikke kan indvende noget imod, at der foreligger mulighed for at fratage statsborgerskab, hvis det er givet på et forkert grundlag, og på forskellige andre tilfælde, men det, der er betænkeligt, er artikel 8, § 3, som indeholder bestemmelser, der siger noget om, at statsborgerskabet kan fratages den pågældende, hvis han skulle handle i strid med sin loyalitetspligt over for den kontraherende stat. En sådan loyalitetspligt forstår jeg på bemærkningerne er noget, som den danske regering ikke vil kræve af sine borgere og heller ikke af folk, som man under usædvanlige omstændigheder har givet et statsborgerskab. Alligevel mener jeg, der er grund til at få præciseret den danske regerings holdning til dette punkt. Jeg synes naturligvis, det er et overordentlig betænkeligt element i den samlede konvention, at den indeholder denne bestemmelse om, at folk skal leve op til en bestemt loyalitetspligt over for den stat, hvori de har fået et statsborgerskab, og at staten altså, hvis den skønner, at folk ikke er loyale nok, har mulighed for at ophæve statsborgerskabet. Jeg forstår på bemærkningerne, at den danske regering i hvert fald deler noget af denne betænkelighed, men under punkt 6 har man formuleret sine betænkeligheder på en sådan måde, at jeg alligevel ikke rigtig synes, det er helt klart.

Sagen er altså, at Sverige og Norge har tiltrådt konventionen. Jeg er ikke klar over: har de i den forbindelse udtrykkelig sagt, at denne artikel 8, § 3, ikke får nogen anvendelse i en svensk og norsk sammenhæng, og er det også den danske regerings hensigt ved en tiltrædelse at sige, at artikel 8, § 3, ikke er noget, man i Danmark under nogen omstændigheder vil henvise til?

Som jeg forstår bemærkningerne, må det nærmest formodes, at den danske regering vil udtrykke dette aldeles utvetydigt. Det synes jeg selvfølgelig – hvis det nu er rigtigt opfattet – er godt. På den anden side synes jeg stadig, det rejser nogle problemer omkring hele konventionens indretning, og jeg mener altså, at der kunne være grund til at kigge lidt nærmere på nogle af formuleringerne her, som ikke er helt gennemsigtige. Det kunne måske også indebære nødvendigheden af et udvalgsarbejde.